

متن پرسش

سلام و ادب: استاد محترم پس از اینکه از طریق معرفت النفس و برهان صدیقین و فراگیری فلسفه با مسائل معرفتی آشنا شدیم از کجا و چگونه باید تزکیه را آغاز کنیم؟ چرا که امام (ره) فرمودند علم و عرفان بدون تزکیه انسان را به جهنم خواهد برد. گاه انسان از گناه متنفر است ولی به سبب آنکه عادت و اعتیاد یکی از موانع جدی در نفس انسان است چگونه باید آن را از بین برد؟ چنانکه فرمودند تغییر عادت در انسان معجزه است. چه چیزی میل و عادت به گناه را از بین خواهد برد و از آنجا که حقیقت امری زنده است و باید با آن دائماً مانوس و مرتبط شد این حفظ ارتباط چگونه عملی خواهد شد؟ چه چیزی موجب می‌شود در گرداب غفلت گرفتار نشویم که تا پلک بزیم و به خود بیاییم معلوم می‌شود چه خسارتی دیده ایم و چه چیزهایی از دست داده ایم و دیگر قادر نیستیم برخی اعمال را انجام دهیم اگرچه آن عمل خوش خلقی با همسر یا همت مطالعه و پژوهش باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عمده توجه به حقیقتی است که از طریق معارف الهی در مقابل ما گشوده می‌شود. در اینجا است که برای پایدارنگه داشتن آن توجه و انس با آن، پای رعایت دستورات اخلاقی و شرعی به میان می‌آید که همان تقوا می‌باشد، و انسان در این حالت تجربه می‌کند که چه اندازه ارتکاب به گناه، انسان را از آن حضور و توجه محروم می‌کند. موفق باشید